

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ОСВІТИ НАПН УКРАЇНИ
Державний заклад
ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені К. Д. Ушинського

МАТЕРІАЛИ ДЕВ'ЯТОЇ МІЖНАРОДНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З АДАПТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ
УПРАВЛІННЯ НАВЧАННЯМ
ATL-2023

25 – 27 жовтня 2023 р.

Одеса – 2023

Друкується за рішеннями:

Вченої ради НПУ імені К. Д. Ушинського (протокол №4 від 30.11.2023)

Вченої ради Інституту цифровізації освіти НАПН України

(протокол №15 від 30.11.2023)

A28 *Адаптивні технології управління навчанням: збірник матеріалів дев'ятої міжнародної конференції.*
Одеса-Київ, 25–27 жовтня 2023 р. – Київ: ЦО НАПН України, 2023. 92 с.

ISBN 978-617-8330-10-1

Організатори конференції започаткували традицію обміну досвідом зі створення та використання адаптивних технологій управління навчанням. У конференції приймають участь науковці України, Словенії, Ізраїлю, Литви, Казахстану, Болгарії, Латвії.

Тематика конференції охоплює наступне коло питань: психолого-педагогічні проблеми адаптивного навчання; інформаційні та інтелектуальні технології в управлінні навчанням; методика адаптивного навчання інформатики у ВНЗ та школі; освітні вимірювання в адаптивному управлінні; адаптивні технології соціальної інформатики; системи управління контентом.

ПРОГРАМНИЙ КОМІТЕТ

Співголови

Биков В.Ю. проф. (Україна, Київ)
Красножон А. В. доц. (Україна, Одеса)

Заступники голови

Мазурок Т.Л. проф. (Україна, Одеса)
Музиченко А. В. проф. (Україна, Одеса)
Галіцан О. А. доц. (Україна, Одеса)

Члени комітету

Абершек Б. проф. (Словенія, Марібор)
Антощук С.Г. проф. (Україна, Одеса)
Блох М. Д. проф. (Ізраїль, Тель-Авів)
Гогунський В.Д. проф. (Україна, Одеса)
Гриценко В.І., проф. (Україна, Київ)
Довбиш А.С. проф. (Україна, Суми)
Ків А.Ю. проф. (Україна, Одеса)
Ламанаускас В. проф. (Литва, Шауляй)
Маклаков Г.Ю. проф. (Болгарія, Софія)
Манак А.Ф. проф. (Україна, Київ)
Маншарипова А.Т. проф. (Казахстан, Алмати)
Семеріков С.О. проф. (Україна, Кривий Ріг)
Снитюк В.Є. проф. (Україна, Київ)
Плотніков В.М., проф. (Україна, Одеса)
Триус Ю.В. проф. (Україна, Черкаси)

ОРГКОМІТЕТ

Голова

д.т.н., професор Мазурок Т. Л.

Заступники голови

доц. Брескіна Л.В., доц. Яновський А. А.

Секретар

доц. Бойко О. П.

Члени оргкомітету

Кобякова Л. М., Корабльов В. А., Рубанська О. Я., Шувалова О. І.,
Черних В. В.

ISBN 978-617-8330-10-1

© Навчально-науковий інститут природничо-математичних наук, інформатики та менеджменту Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», кафедра прикладної математики та інформатики, 2023
© Інститут цифровізації освіти НАПН України, 2023

requirements while they not only symbolise the learning process, but also the social environment in which it takes place.

REFERENCES

1. Aberšek, B. (2013). Cogito ergo sum homomachine? Journal of Baltic Science Education . vol. 12, No. 3, 268-270.
2. Aberšek, B., Borstner, B., & Bregant, J. (2014). Virtual Teacher, Cognitive approach to e-learning Material. Newcastle upon Tyne: Cambridge Scholars Publishing.
3. Dolenc, K., & Aberšek, B. (2015). TECH8 intelligent and adaptive e-learning system: integration into Technology and Science classrooms in lower secondary schools. Computers & Education, 82, 354-365.
4. Mazurok, T. (2013). Learning Management Systems: textbook for students of educational qualifying level "master" specialty "System Sciences and cybernetics". Odessa: PNP. K. D. Ushinsky

УДК 378.371

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Панкратова Н. М.

Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Актуальність дослідження зумовлена тим, що натеper вдосконалюються підходи до дистанційного навчання, з'являються нові комп'ютерні технології, мобільні засоби навчання і спілкування між педагогами та учнями. Сучасний освітній процес потребує перегляду та поєднання ефективних традиційних й інноваційних методів, форм та засобів навчання. Введення в освітній процес мобільних засобів зв'язку, електронних дистанційних навчальних курсів, цифрових інструментів Google, online-навчання, викладачів-«тьюторів» вимагає зміни психолого-педагогічних та комунікативних відносин між викладачем і студентами, цифрової грамотності викладачів, пошуку та застосування ефективних методів і форм «оновленого» дистанційного навчання.

Мета дослідження: на підставі систематизації власного педагогічного досвіду актуалізувати проблему адекватного застосування елементів системи дистанційного навчання в сучасній школі.

Покоління сучасних дітей вимагають кардинально іншого підходу до викладання матеріалу. Карантин з COVID-19 поставив перед державою нову задачу – продовжити навчання, не порушуючи запобіжних заходів та ізоляції, пов'язаних з пандемією. Це надало поштовх до розроблення моделей проведення уроків у новому форматі, який виявився більш зручнішим, зрозумілішим та доступним для учнів, ніж для батьків та багатьох вчителів. І саме цей період став для багатьох випробуванням, яке показало, спроможність вміння швидко підлаштовуватися під сучасні реалії, та діяло наче природний відбір для працівників сфери освіти. Але, незважаючи на: потреби дітей, розуміючи, що методика викладання багатьох предметів стала застарілою та не сприймається учнями; можливості багатьох молодих (мається на увазі стаж роботи до 10 років

педагогічної діяльності) вчителів опанувати цю професію за сучасними кваліфікаційними вимогами до вчителя, більшість закладів загальної середньої освіти за подачі адміністрації категорично протистоять нововведенням та ініціативам молоді, пояснюючи тим, що це незручно і краще за все – перевірені часом методи роботи, наприклад, при дистанційному форматі краще користуватися дошкою та крейдою, аніж графічним планшетом, який дозволяє зберігати всі записи під час уроку та завантажувати учням у вигляді скріншотів або надаючи доступ до віртуальних дошок класу.

Застосовувати сучасні методи – графічні планшети, користування програмами наприклад GeoGebra, що забезпечує наочність і «складні», на перший погляд речі, стають доступними та зрозумілими. Такий підхід повинен бути як вимога до всіх вчителів. Адже сучасність вимагає не простого зубріння, а розуміння того, що ми робимо бо саме тоді, ми будемо бачити інші результати. Такий підхід дозволяє зекономити час на розв'язання задач та повторити алгоритми і минулі теми навіть попередніх класів.

Наприклад, задача з математики для 11 класу, розв'язана за допомогою програми GeoGebra дуже допоможе учням пригадати теми з алгебри та геометрії, починаючи з 7 класу та закріпити матеріал, який стосується теми інтегралів, а також перевірити себе, користуючись графіком та обчисленням даної програми.

Дистанційна форма навчання має не тільки переваги, але і проблемні моменти, як-от: 1) соціальна та психологічна ізольованість як учнів, так і вчителів; 2) неспроможність викладача керувати навчальним процесом на відстані, враховуючи зворотний зв'язок під час виконання студентами практичних завдань; 3) невідповідність учнів до самостійної роботи; 4) низький рівень комп'ютерної компетентності деяких вчителів; 5) тривала відсутність інтернету та енергопостачання.

Підсумовуючи можемо зробити висновок про те, що саме сучасні методи навчання зацікавлюють учнів і мотивують їх до дистанційного навчання. Найбільш ефективними, на нашу думку, є методи, спрямовані на оволодіння знаннями, як-от: проблемно-пошукові, наочні, репродуктивні, ігрові, мотиваційно-навчальні, а також методи, спрямовані на вдосконалення знань, умінь і навичок, а саме: практичні, інтерактивні, креативні, методи контролю і самоконтролю.

Література

1. Бублик В.В. Шляхами дистанційної освіти та електронного навчання. Наукові записки НаУКМА. Комп'ютерні науки. 2018. Т. 1. С. 4–9. с. 4-9.
2. Козлакова Г. Дистанційна вища технічна освіта в умовах карантину. Вища освіта України. 2020. №2. С. 67–74.